

Houbařský sraz

aneb jak jsme šli do lesa a nevzali si nůši.

Jelikož tento rok připadl svátek svatého Václava na sobotu, rozhodli jsme se využít nabídky CC Pardubice na houbařský sraz. Jako místo srazu byl vybrán kemp Pod hrází u Velkého Dářka.

Bylo předpovězeno krásné počasí, a tak jsme vyrazili už v pátek před polednem. Přidali se k nám naši kamarádi ze Znojma Jitka a Zdeněk.

Na sraz bylo přihlášeno 43 posádek, ale nakonec jich dorazilo 32. I tak byl kemp poměrně plný. Po postavení karavanů, obědě a přivítání se se známými, jsme se vydali prozkoumat zdejší lesy.

To, co nás ve žďárských lesích čekalo se dalo nazvat houbařským snem. Ušli jsme sotva pár desítek metrů, když jsme zahlédli u cesty první houby. Pustili jsme se tedy hlouběji do lesa. Co dva kroky, houba, vedle druhá, třetí... Během hodiny jsme každý naplnili svůj košík. Obtěžkáni naším úlovkem jsme se radostně vrátili do kempu.

Jelikož byly teprve čtyři hodiny odpoledne, rozhodli jsme se projet se ještě na kole, protože přes zdejší lesy vedou krásné cyklotrasy. Pro jistotu jsme si vzali ještě dva košíky. Asi tušíte, jak jsme se vrátili, zase oba plné hub. A nebyli jsme sami. U každého karavanu seděli houbaři s nožíky a čistili svoje úlovky.

V sobotu hned po snídani (byla smaženice) jsme se pustili do čištění a zpracovávání té naší nadílky. Čistili jsme, krájeli jsme a zase čistili.... Přiblížilo se poledne. Co na oběd bylo nasnadě, houbový guláš a houbové řízky.

Po obědě jsme si řekli, že si zasloužíme i změnu, a tak jsme se vydali na kole po cyklostezce do nedalekého Žďáru nad Sázavou. Navštívili jsme zde farmářský den, na který místní hraběnka propůjčila prostory zahrady zámku. Další naše zastávka byl poutní kostel na Zelené hoře - památka UNESCO a historická hranice Čech a Moravy.

Večer jsme strávili u piva a skleničky vína, ale zase s našimi houbami. Spát jsme šli s dobrým pocitem, že jsme vše zpracovali a nic nepřišlo nazmar.

Nedělní ráno předpovídalo polojasné počasí a nebyly bychom na houbařském srazu, kdybychom se, posilnění spánkem, nerozhodli pokračovat v našem houbaření. Zašli jsme dále do lesa a pohádka pokračovala znovu. Co krok, to houba, druhá, třetí... Nakonec jsem se ještě jednou otočili do kempu vyložit košíky a naplnili je znovu. Houbaření nás úplně pohltilo a nešlo s tím přestat.

Po obědě jsme se začali chystat k odjezdu. Všechny možné nádoby byly naplněny houbami a my přemýšleli, koho z rodiny a známých doma obdarujeme. Odjížděli jsme s pocitem, že tento sraz byl hoden svého názvu – houbařský.

Franta a Lenka Vídeňští
Říjen 2019

BOŽNOV POD RADHOŠTĚM
ČESKÁ REPUBLIKA